

Carskoje Selo Licėjus A.S.Puškinio gyvenime ir kūryboje

Šie metai – 200osios, įžymiojo Carskoje Selo Licėjaus, metinės. Carskoje Selo Licėjus įsikūręs netoli Sankt- Peterburgo, kažkada, tai buvo viena geriausių mokyklų, kurioje mokytis – prestižas. Dabar, mokykla paversta muziejumi, kuris vis dar išlaikęs savotišką dvasią ir jame nuolat gausu lankytojų. Šiame licėjuje savo jaunystės dienas praleido tokie Rusijos poezijos grandai kaip: Antonas Delvigas, Aleksandras Sergėjivičius Puškinas...

Kaip kažkada yra pasakęs pats A.S. Puškinas, jog geriausi jo gyvenimo metai buvo praleisti Carskoje Selo Licėjuje. Taip, tai tiesa, būtent licėjuje pirmą kartą buvo įvertintas Puškinio talentas poezijai. Gal jei ne licėjus, pasaulis būtų nesužinojęs apie A.S. Puškiną? Licėjuje A.Puškinas pirmą kartą patyrė meilės kančias ir džiaugsmus, susirado geriausius draugus, su kuriais buvo neišskiriamas.

A.S. Puškinio asmenybė labai charizmatiška. Jame liepsnojo prancūzo siela. Tai jis aršus kaip liūtas, tai pažeidžiamas kaip avelė. Tiesa, kartais mėgdavo piktai pašiepti žmones, užsiplieksdavo dėl menkiausių smulkmenų. Poetą vadindavo beždžione, dėl išsidraikiusių garbanų. Tiksliau, tai buvo savotiškas beždžionės ir tigro mišinys, kuris apibūdina jo išvaizdą ir vidų.

Geriausi A.S. Puškinio draugai: A.Delvigas, V.Kiuchelbekeris, I.Pušinas, I. Malinovskis, buvo „likimo broliai“. Antonas Delvigas netekęs akinių būdavo aklas kaip kurmis ir visos panelės jam atrodė tarsi princesės, Vilgelmas Kiuchelbekeris – prastai girdėjo, su Ivanu Malinovskiu suartino pirmojo licėjaus direktoriaus – I.Malinovskio tėvo mirtis. Nors ir atrodo, kad gyvenimas nesaldus, vistiek jie krėsdavo vėjavaiškius pokštus, mėgdavo pajuokaut, norėdavo išbandyti tai, kas draudžiama. Juk žinote, uždraustas vaisius – saldžiausias.

Carskoje Selo Licėjus, padėjo atsiskleisti A.S.Puškinui ne tik kaip asmenybei, bet ir kaip didžiam poetui. Vargu, ar jei ne licėjus, pasaulis būtų išgirdęs tokį poezijos genijų... Jo užsispyrimas, bandymas išsiskirti mane apkerėjo, A.S. Puškinas parodė, kad svarbiausia ne aplinkinių nuomonė, o užsispyrimas bei noras. Juk būtent svajonės yra mūsų gyvenimo variklis...

*Asta Kolomenskytė, Mykolo Biržiškos gimnazija. (15 metų)
Mokytoja – Ala Tichomirova*